

ци и да познават всяка стъпка от този план, касаещ училището, което те ръководят. Подобно на ситуацията при административните ръководители от Първи вариант те също трябва да са наясно с:

- » най-успешните механизми за работа с ромската общност, както и да са усвоили базисни знания за ромската култура;
- » механизмите на работа при обучение без предразсъдъци;
- » осмисляне на интеграционния процес паралелно с идентичността и гарантиране на нейното развитие;
- » способност за работа в партньорство и кооперативно планиране.

Административните ръководители могат да представляват своите колеги от сегрегирани училища при изработването на общинския план, като се стремят максимално да защитят техните интереси.

3. Учителите

Учителите в подготовителните класове и началния курс запазват работата си в бившето сегрегирано училище, но вече със статут на начално училище или филиал на училище извън ромския квартал. Учителите от средния и горния курс (ако има такива) при запазване броя на учениците запазват работните си места, а само сменят работодателя си.

За да имат успех обаче началните учители, които ще останат да работят в сегрегираната среда, трябва да са специално подготвени за работа с деца билингви, да са мотивирани да работят професионално и да приобщават към каузата на образованието и родителите.

Специалната подготовка на учителите се изразява в познаването на: фонетичните и синтактичните особености на ромския език; на ромската история, културни традиции и празнична обредност; в усвояването на механизмите на вторичната социализация и акултурация.

Мотивацията за професионална работа се свързва преди всичко с допълнителен финансов стимул.

Всичко описано в Първи модел за учителите от приемните училища касае и учителите, които ще работят в условията на Втори модел.

При този модел на работа не се предвижда участието на помощници на учителя в учебно-възпитателната работа.

4. Родителите на ромските и неромските деца

Всичко описано в Първи модел по този раздел се отнася и за родителите при работа в условията на Втори модел. Освен това обаче те трябва добре да знаят, че процесът на приемане и взаимно опознаване от страна на техните деца в интегрираното училище ще бъде много по-труден, отколкото при Първи модел. Тази трудност се корени преди всичко в по-късното им смесване, което предполага натрупването на много повече негативни стереотипи и от двете страни. Изглаждането на отношенията от двете страни и по-безболезненото им приспособяване едни към други предполага и по-специализирана работа с родителите, като:

- » ангажиране на лидерската част от тях в училищното настоятелство;
- » семинарни обучения чрез интерактивни методи, в които родителите да влизат в роли за родителстване в условия на другостта;
- » включването им в помощ на работата по атрактивни извънурочни и извънучилищни дейности с учениците;
- » приятеляване и взаимни гостувания.